

Rainbow vliegt naar Bangladesh

Roekoe! Weten jullie wie ik ben? Ik ben Rainbow de duif. Ik vlieg de hele wereld over en als ik terugkom in Nederland, vertel ik jullie verhalen over de bijzondere kinderen die ik heb ontmoet.

Weet je, ik kom net terug uit Bangladesh, een land in Azië. Echt een prachtig land, met mooie, groene rijstvelden. Maar toch ben ik eigenlijk wel blij dat ik weer veilig terug ben in Nederland, en dat ik hier een warm en droog plekje heb om te wonen! Ik zal je vertellen waarom.

Net als Nederland ligt Bangladesh aan zee, en zijn er veel rivieren. Op een dag zat ik bij de rivier te genieten van het water. Opeens hoorde ik iemand roepen: "Kijk uit!" Een jongetje met heel zwart haar kwam hijgend op me afrennen. "Het gaat zometeen heel hard waaien en regenen, en dan overstroomt de rivier. Je moet hier weg! Kom maar met mij mee! Ik ben Basu!" Hij had me nog maar nét gewaarschuwd, toen de eerste dikke regendruppels naar beneden vielen. Ik werd helemaal nat! Het begon ook hard te waaien, het leek wel een storm. Het water in de rivier begon te stijgen en de rivier was niet meer mooi en rustig. Het water leek wel zwart en overal waren golven. Tegen de wind in vloog ik achter Basu aan. Ik fladderde alle kanten op... omhoog, omlaag, ondersteboven... zo hard waaide het! Ondertussen lette ik heel goed op waar Basu heen rende. "Kijk, hier zijn we veilig," zei hij toen we bij een stevig huis aankwamen. "Dit is onze kerk." Basu nam me mee naar de bovenste verdieping. Hij zei: "Je hoeft niet bang te zijn, want hier kan het water niet komen." Er waren nog meer mensen naar de kerk gekomen, ze waren allemaal gevlucht voor het water. "Er liggen in de kerk altijd noodpakketten met water en eten klaar," vertelt Basu. "In ons dorp is een groep vrijwilligers die ons heeft geleerd wat we moeten doen als er een ramp is, bijvoorbeeld dat we altijd in de kerk kunnen schuilen. Deze vrijwilligers helpen ook oudere mensen om naar de kerk te komen en ze verzorgen mensen die gewond zijn geraakt." "Wat goed dat jullie kerk en deze vrijwilligers dit doen," zei ik tegen Basu. "Ja hè?," zei Basu. "En weet je wat zo mooi is: we kunnen dit doen omdat kerken in Nederland geld inzamelen voor ons. Daarmee kan onze kerk noodpakketten kopen, en krijgen onze vrijwilligers les in het verzorgen van gewonden."

Ik nam afscheid van Basu en vloog terug. De wind was gaan liggen, maar het regende nog wel. Ik was nat en koud. Er stond nog veel land onder water. Maar ik wist dat Basu veilig was, en ik kon niet wachten om jullie over Basu en zijn kerk te vertellen.

Gesprekje

- Wat vinden jullie van dit verhaal? Wat valt je op?
- Hebben jullie weleens heel hard weg moeten rennen voor gevaar?
Hoe voelde het je toen je weer veilig was?
- Weet jij wat je moet doen als er iets ergs gebeurt,
bijvoorbeeld als er brand uitbreekt?
- Wat kunnen wij doen om Basu en zijn kerk te helpen?

Zie ook volgende pagina

Doe-idee

- Bedenk met elkaar wat er in een noodpakket zou moeten zitten om een aantal dagen op de bovenste verdieping van jouw huis/kerk/school te kunnen overleven. Misschien kun je met elkaar wel zo'n noodpakket samenstellen.
- Als je nu zou moeten vluchten, hoe zou je het huis of gebouw waar je nu bent, verlaten? En waar zou je heen gaan?